

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený dne X
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Janem Kočím
sídlem Ladova 2044/3, 128 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČO 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. KUPA-6956/2024-2

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. V této věci se soud zabývá posouzením zániku odpovědnosti za přešupek v dopravě z důvodu uplynutí promlčecí doby.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Magistrát města Pardubic, odbor správních agend, oddělení přestupků (dále „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 29. 1. 2024, č. j. OSA/P-1102/23-D/42 (dále „*prvostupňové*“)

Za správnost vyhotovení X.

rozhodnutí“) uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění (dále také jen „zákon o silničním provozu“) a uložil mu pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Uvedeného přestupku se měl žalobce jako řidič motorového vozidla dopustit z nedbalosti tím, že dne 16. 8. 2023 na 86. kilometru dálnice D11 ve směru jízdy na Hradec Králové překročil nejvyšší dovolenou rychlost ve výši 130 km/h o 50 km/h. Tím měl porušit ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasil.

II. Žaloba a její obsah

4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
5. V žalobě namítal promlčení předmětného přestupku, neboť od zahájení řízení, ke kterému došlo dne 29. 9. 2023 vydáním příkazu správním orgánem I. stupně, do doby jeho ukončení napadeným rozhodnutím, které bylo žalobci doručeno dne 5. 12. 2024, uplynula doba delší než jeden rok.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na právním názoru uvedeném v napadeném rozhodnutí. K námitce žalobce s odkazem na právní úpravu promlčení obsaženou v § 30 až 32 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti na přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uvedl, že k promlčení odpovědnosti za přestupek nedošlo.
7. Poukázal na skutečnost, že roční promlčecí doba počala běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, tedy dne 17. 8. 2023, k jejímu přerušení došlo poprvé dne 12. 10. 2023, a to doručením příkazu správního orgánu I. stupně žalobci, a následně dne 30. 1. 2024, kdy bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku. Přerušením promlčecí doby vždy počala nová roční promlčecí doba. Napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 5. 12. 2024, tedy před uplynutím roční promlčecí doby.
8. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Přezkum věci soudem

9. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Žaloba není důvodná.

11. Z předložených správních spisů zjistil soud následující pro věc rozhodné skutečnosti. K jednání žalobce, v němž byl správními orgány spatřován přestupek, došlo dne 16. 8. 2023. Dne 29. 9. 2023 vydal správní orgán I. stupně příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku uvedeného v odstavci 2 tohoto rozsudku. Uvedený příkaz byl žalobci doručován na dvě rozdílné adresy s tím, že mu byl doručen do vlastních rukou dne 4. 10. 2023 a dne 12. 10. 2023. Odporem žalobce (kdy správní orgán I. stupně zohlednil až pozdější doručení příkazu žalobci, neboť jen tak mohl shledat, že odpor žalobce byl včasný) byl příkaz zrušen a správní orgán I. stupně pokračoval ve správním řízení. Dne 30. 1. 2024 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání předmětného přestupku. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 7. 2. 2024. O odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, které bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 5. 12. 2024.
12. Dle § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky *odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby.*
13. Dle § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba činí a) 1 rok, nebo b) 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč.*
14. Dle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán.*
15. Dle § 32 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve znění účinném od 1. 2. 2022, *promlčecí doba se přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.*
16. Dle § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky *odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání; jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání. Do této doby se nezapočítává doba, po kterou trvala některá ze skutečností podle odstavce 1.*
17. K výše uvedeným zákonným ustanovením soud uvádí, že ačkoliv zákon hovoří o promlčecí době, jedná se o prekluzi, ke které správní orgány i soudy musí přihlídnout z úřední povinnosti [viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004-39 nebo ze dne 16. 4. 2010, č. j. 7 As 11/2010-134; všechny zmiňované rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz]. Přerušením promlčecí doby ztrácí dosud uplynulá promlčecí doba význam a počíná opět od počátku běžet nová promlčecí doba dle § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky. I pokud byla promlčecí doba v důsledku skutečnosti předvídané zákonem přerušena, odpovědnost za takový přestupek zaniká vždy nejpozději uplynutím tzv. mezní promlčecí doby stanovené v § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2021, č. j. 9 As 255/2020-23.
18. V dané věci je podstatné, že jednání, v němž byl správními orgány spatřován přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, se žalobce dopustil

dne 16. 8. 2023. První roční promlčecí doba počala běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, tedy dne 17. 8. 2023. Prvním úkonem ve správním (přestupkovém) řízení bylo vydání příkazu, jenž byl žalobci doručen dne 12. 10. 2023 (pozn.: soud zde ve shodě se správními orgány přihlédl k pozdějšímu doručení příkazu žalobci, neboť jen tak bylo možné hodnotit podání odporu žalobcem jako včasné). Tím došlo poprvé k přerušení roční promlčecí doby dle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a začala běžet nová (druhá) roční promlčecí doba. Vzhledem k tomu, že uvedený příkaz byl odporem žalobce zrušen, pokračoval správní orgán I. stupně v řízení a dne 30. 1. 2024 vydal ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád prvostupňové rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným z výše uvedeného přestupku. Tím došlo znovu dle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky k přerušení promlčecí doby a začala běžet další (v pořadí třetí) roční promlčení doba. Aby nedošlo k zániku odpovědnosti žalobce za projednávaný přestupek, bylo dle zákona třeba, aby napadené rozhodnutí žalovaného jako odvolacího správního orgánu nabylo právní moci ve lhůtě 1 roku od vydání prvostupňového rozhodnutí, tedy nejpozději dne 31. 1. 2025 s tím, že předpokladem nabytí právní moci je řádné oznámení (doručení) napadeného rozhodnutí žalobci. Napadené rozhodnutí bylo dle doručky připojené k listu č. 1 napadeného rozhodnutí doručeno žalobci do vlastních rukou dne 5. 12. 2024. Rovněž žalobce v žalobě potvrdil doručení napadeného rozhodnutí právě dne 5. 12. 2024, tedy před uplynutím roční promlčecí doby, jejíž počátek byl navázán na vydání prvostupňového rozhodnutí.

19. Lze tedy shrnout, že k zániku odpovědnosti žalobce za přestupek z důvodu uplynutí promlčecí doby nešlo. V důsledku zákonem předvídaných skutečností došlo dvakrát k přerušení promlčecí doby, s nímž je ze zákona spojen počátek běhu nové roční promlčecí doby. V rámci běhu v pořadí třetí roční promlčecí doby bylo o přestupku žalobce pravomocně rozhodnuto.
20. V dané věci nedošlo ani k uplynutí tzv. mezní promlčecí doby stanovené v § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek uplynutím třech let od jeho spáchání. Ke spáchání přestupku došlo totiž dne 16. 8. 2023 a pravomocně o něm bylo rozhodnuto dne 5. 12. 2024, tedy po jednom roce a necelých čtyřech měsících od jeho spáchání.

V. Závěr a náklady řízení

21. Ze shora vyložených důvodů má soud žalobu proti napadenému rozhodnutí za nedůvodnou. Protože v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlídnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému podle obsahu spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 20. květen 2025

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra, v. r.
soudce